

Llei 18/1996, de 27 de desembre, de relacions amb les comunitats catalanes de l'exterior

El President de la Generalitat de Catalunya

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent

LLEI

Preàmbul

I

D'ençà que el 1840 va tenir lloc la fundació, a l'Havana, de la Societat de Beneficència dels Naturals de Catalunya, l'associació de l'emigració catalana més antiga de les creades arreu del món, les comunitats catalanes de l'exterior han anat agrupant-se en casals i entitats diverses, particularment a Amèrica i, més endavant, també a Europa i a altres indrets. Arreu, des dels assentaments inicials de Cuba, l'Argentina, Xile o l'Uruguai, fins als més contemporanis de Bèlgica, Luxemburg, Suïssa o bé dels Estats Units, Canadà o el Quebec, entre molts altres, s'han esforçat per mantenir el caliu d'una vida associativa remarcable, per mitjà de jocs florals, concerts, aplecs, trobades, representacions teatrals, conferències, exposicions, llibres, revistes, emissions radiofòniques i moltes altres activitats de tota mena.

A les motivacions de caire econòmic que afavoriren l'emigració primera, s'hi afegiren després les raons de caràcter estrictament polític. De primer, els joves que fugien de Catalunya perquè es negaven a servir l'exèrcit espanyol i començaven a Amèrica una nova vida. Més endavant, a conseqüència de la desfeta col·lectiva a causa de l'ocupació de Catalunya per les tropes franquistes, desenes de milers de republicans catalans van emprendre el camí de l'exili, com a expressió de la diàspora de la Catalunya vençuda el 1939, inicialment a França, un grup molt més reduït a Anglaterra, on impulsaren el Consell Nacional de Catalunya, i després en altres països receptors, entre els quals cal destacar Mèxic. Aquests fets tràgics van tenir com a contrapartida l'enfortiment dels lligams entre els catalans i els col·lectius de diverses nacions i cultures. En aquestes circumstàncies, sorgiren noves agrupacions de catalans a molts països del món. Retrobats el món de l'emigració i el de l'exili, amb les noves residències a fora del país per motius professionals o d'estudis, les comunitats catalanes de l'exterior han fet, al llarg de llur història, una contribució decisiva a la projecció de la llengua i la cultura catalanes, la identitat nacional i els drets històrics irrenunciabls del poble català. Lluny de Catalunya, han estat refugi i altaveu de projectes i persones, i han col·laborat, de manera decisiva, en el manteniment de les institucions nacionals a l'exterior, amb una tenacitat, un patriotisme i una generositat que els atorga un paper protagonista en el combat per la recuperació de la llibertat i la cultura.

II

La Generalitat, que el 1931 havia nomenat un delegat del Departament de Cultura a Cuba i a l'Amèrica Central, sostingué el 1936, a Buenos Aires, un periòdic oficiós del Govern català destinat a informar la colònia catalana i la societat argentina del curs de la guerra i a vehicular-hi les campanyes de solidaritat amb la població catalana. El mateix any, el conseller de Cultura, el mallorquí Antoni M. Sbert, incorporà oficialment a la xarxa de biblioteques de la Generalitat la del Casal Català de Buenos Aires i les dels centres catalans de Santiago de Xile, de Mendoza i de l'Havana.

Per tal d'establir organismes oficials de representació de Catalunya i alhora de relació entre la presidència de la Generalitat i les comunitats catalanes, foren creades oficialment les Delegacions Catalanes d'Amèrica, per decret del president Josep Irla, el 1950. Sota la presidència de Josep Tarradellas, hom instituï per decret, el 1956, la figura dels delegats de la Generalitat, es creà, el 1959, la Comissió Nacional de Planejament i es reconegué també, el 1960, el Patronat Pro-Pàtria.

Els catalans i les catalanes que havien residit anteriorment en terres americanes s'agruparen el 1931 a l'entorn de l'Agrupació Catalans d'Amèrica, amb l'objectiu de mantenir una vinculació institucional entre la Generalitat i els casals catalans, i ajudar les persones que havien retornat al país després d'anys d'estada en països americans. En aquells territoris arribaren a constituir-se fins a més de tres centenars d'entitats catalanes d'índole diversa, sovint de caire polític, en ocasions agrupades en federacions que aplegaven un nombre significatiu d'associacions.

III

Avui els casals catalans d'arreu del món continuen essent una representació valuosa de la veu i la presència de Catalunya pertot arreu. Sovint amb mitjans escassos i amb les oscil·lacions pròpies d'una comunitat dispersa per tot el món, aquestes entitats duen a terme una intensa activitat en tots els àmbits, que manté amb força la imatge i la representació del nostre país. Constitueix, doncs, un acte de justícia que els poders públics catalans reconeixin l'esforç fet per les comunitats catalanes de l'exterior i llurs entitats al llarg dels anys. La necessitat d'establir un marc legal per al món associatiu català estès arreu del món, i també per als seus membres, és encara més evident en constatar l'absència de qualsevol disposició legal que s'hi refereixi, tant en l'Estatut d'autonomia de Catalunya del 1979 com en lleis catalanes posteriors. Això no obstant, la Resolució 170/III del Parlament de Catalunya ja valorava, de manera molt positiva, el paper històric de les comunitats catalanes de l'exterior, els en reconeixia la catalanitat i el dret a beneficiar-se de l'acció de govern de la Generalitat i a participar en la vida cultural i social del poble català.

IV

Aquesta Llei es proposa la institucionalització de les relacions entre els casals catalans entre ells i amb Catalunya i les seves institucions, i el foment i la protecció d'aquests col·lectius, mitjançant el reconeixement d'una sèrie de drets i l'establiment de les prestacions que corresponen al Govern de la Generalitat. L'ordenament legal que es configura a partir d'aquesta Llei ha de permetre, en un context mundial de globalització i internacionalització de les societats modernes, que les entitats de les comunitats catalanes puguin esdevenir agents dinamitzadors de les relacions socials, culturals, econòmiques i polítiques amb els països on estiguin establertes i amb Catalunya, d'on són originaris. Aquesta Llei atorga una atenció especial a les persones evacuades i exiliades, a conseqüència de la Guerra de 1936-1939, amb la voluntat de reparar les conseqüències negatives de tota mena que va provocar llur sortida forçosa del país. I confereix també al Govern la responsabilitat d'assumir tasques assistencials a favor dels catalans i les catalanes residents fora del territori de Catalunya. Així mateix, aquesta Llei crea el Registre de Casals, el Consell de les comunitats Catalanes i el Congrés de Comunitats Catalanes, com a instruments al servei del manteniment, en les millors condicions possibles, dels lligams entre la Catalunya de l'exterior i la de l'interior, el coneixement recíproc i el suport mutu i, finalment, el propòsit de contribuir a la presència de Catalunya, arreu del món, al costat de les altres cultures i nacions.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1

Aquesta Llei té per objecte regular el suport, la coordinació i la intensificació de les relacions de la Generalitat, de la societat catalana i de les seves institucions amb les comunitats catalanes establertes fora del territori de Catalunya i llurs entitats, per a canalitzar les aportacions dels col·lectius catalans de l'exterior a la dinàmica de la societat catalana.

Article 2

La Generalitat reconeix la catalanitat dels membres de les comunitats catalanes de l'exterior, amb independència de llur ciutadania personal actual, i llur dret a participar en la vida cultural i social del poble català, del qual són part, i a compartir-ne els ideals col·lectius, amb l'objectiu de:

- a) Contribuir a l'enfortiment de les comunitats catalanes i llurs entitats, tot afavorint-ne la cohesió interna i l'eficàcia de l'acció associativa, i potenciar la constitució de noves agrupacions allà on no n'hi ha, i el pes demogràfic de la comunitat catalana ho permet i ho reclama.
- b) Conservar i promoure els lligams de les comunitats catalanes i llurs entitats amb Catalunya, per tal que llurs membres puguin continuar mantenint, conreant i transmetent la llengua, la cultura i la personalitat catalanes en els països de residència.
- c) Fomentar, on hi hagi comunitats catalanes establertes, el coneixement de la realitat nacional de Catalunya, fonamentalment en els àmbits cultural, econòmic i polític, mitjançant les iniciatives adequades.
- d) Facilitar, arreu on sigui possible, la col·laboració conjunta amb les entitats i els membres d'altres col·lectivitats de llengua catalana, amb els quals Catalunya comparteix una identitat cultural comuna.
- e) Potenciar les relacions socials, culturals, econòmiques i polítiques amb els països on hi ha comunitats catalanes, amb llurs institucions i amb llurs agents socials, mitjançant la interacció cultural, com a mitjà d'incorporació a la societat d'acollida i des de la consciència de la identitat d'origen.
- f) Fer possible l'ajuda, l'assistència i la protecció dels catalans i de les catalanes residents fora de Catalunya, de conformitat amb les disponibilitats pressupostàries.
- g) Afavorir, en general, l'adopció de vies estables i eficaces de relació recíproca entre les comunitats catalanes de l'exterior i Catalunya, tant amb les institucions públiques com amb les entitats privades.

Article 3

1. Als efectes del que estableix aquesta Llei, tenen la consideració de casals o centres catalans i agrupacions catalanes les entitats associatives, fundacionals i altres persones jurídiques, sense ànim de lucre, constituïdes legalment fora del territori de Catalunya, amb la denominació que lliurement s'hagin atorgat, i amb unes finalitats estatutàries i una actuació ordinària encaminades a l'assoliment dels objectius fixats per aquesta Llei i reconegudes d'acord amb allò que aquesta disposa.
2. Els casals catalans tenen la consideració de vehicle regular i marc preferent de relació entre els membres de les comunitats catalanes i les administracions públiques de Catalunya.

Article 4

Als efectes del que estableix aquesta Llei, tenen la consideració de membres de les comunitats catalanes a l'exterior, per mitjà de llur adscripció a les respectives associacions catalanes d'arreu del món:

- a) Les persones residents fora del territori de Catalunya i llurs cònjuges i descendents, als quals es refereix l'article 6 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.
- b) Les persones nascudes a Catalunya que en foren evacuades o bé que hagueren d'exiliar-se'n per raons polítiques i que mantenen llur residència a l'estranger.
- c) Les persones que, per qualsevol altra circumstància, se senten vinculades a Catalunya, a la seva cultura, a la seva llengua, a la seva personalitat nacional i al seu destí com a poble, i tenen algun lligam jurídic amb les associacions que compleixen, en llurs actuacions, els objectius d'aquesta Llei.

Article 5

El Govern de la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències i d'acord amb les seves disponibilitats pressupostàries, ha d'habilitar anualment una partida específica en els seus pressupostos, amb la dotació necessària per a poder complir els objectius d'aquesta Llei.

TÍTOL II

Dels casals catalans

Article 6

1. Perquè un casal català pugui esdevenir beneficiari de les prestacions regulades per aquesta Llei cal que sigui reconegut com a tal prèviament, en els termes establerts per aquest article. No poden acollir-s'hi, en cap cas, les entitats de caràcter secret, les que no utilitzen mitjans pacífics o democràtics per a la consecució de llurs objectius, ni totes aquelles els principis de les quals vulneren el marc legal vigent a Catalunya o hi són tipificats com a delictes.

2. Els casals catalans, per a llur reconeixement oficial, han d'acreditar el compliment dels requisits següents:

- a) La constitució i el reconeixement de forma fefaent de conformitat amb l'ordenament jurídic de l'estat en què són establerts.
- b) La inclusió, entre els objectius estatutaris bàsics i en la voluntat manifestada per llurs membres, del manteniment de lligams culturals, socials i econòmics amb Catalunya, la seva gent, la seva història, la seva llengua i la seva cultura, i amb qualsevol altre aspecte de la seva realitat nacional o amb la pluralitat de propostes democràtiques per a articular-ne el futur.
- c) L'estructura, l'organització i el funcionament interns d'acord amb criteris democràtics.

3. El reconeixement oficial dels casals catalans es duu a terme per acord del Govern de la Generalitat, amb la sol·licitud prèvia de l'entitat interessada, la qual ha d'adjuntar:

- a) Un exemplar o una còpia autenticada dels estatuts.
- b) Una certificació de l'acord adoptat per l'assemblea o l'òrgan dipositari de la sobirania de l'entitat.
- c) Una memòria indicativa de les activitats dutes a terme i de les que es projecten

per al futur.

d) La documentació acreditativa de la seva legalització en el territori on és establerta.

e) Una certificació del nombre de socis de l'entitat.

4. Els casals catalans reconeguts per la Generalitat han de respectar, en llur actuació ordinària, els objectius d'aquesta Llei. En cas d'incompliment d'aquesta, la Generalitat pot revocar-ne el reconeixement oficial.

Article 7

1. Els casals catalans poden constituir federacions i confederacions, per tal de defensar i integrar llurs interessos i facilitar el compliment conjunt i coordinat de les finalitats i els objectius que els són comuns.

2. Les federacions i les confederacions que volen ésser beneficiàries de les prestacions establertes per aquesta Llei han d'haver estat reconegudes prèviament.

3. El reconeixement oficial de les federacions es duu a terme amb els mateixos requisits i el mateix procediment que els necessaris per al reconeixement oficial dels casals catalans, si tots els casals que constitueixen la federació són reconeguts prèviament.

4. Les confederacions que es poden constituir entre federacions oficialment reconegudes poden ésser objecte també de reconeixement, amb els mateixos requisits i el mateix procediment indicats per l'apartat 3.

Article 8

1. Es crea el Registre de Casals, destinat a les agrupacions i els centres catalans d'arreu del món, el qual s'adscriu al Comissionat per a Actuacions Exteriors del Departament de la Presidència.

2. El Registre de Casals té caràcter públic i ha de possibilitar la inscripció d'ofici de les entitats de les comunitats catalanes de l'exterior, de les federacions i les confederacions que han estat reconegudes pel Govern de la Generalitat. A instància de part, s'hi han d'inscriure també totes les circumstàncies relacionades amb les entitats esmentades, que s'han de determinar per reglament, llevat de les que n'impliquin el reconeixement o la revocació.

3. L'organització, el funcionament i l'accés al banc de dades del Registre de Casals s'han de determinar per reglament.

Article 9

El Govern de la Generalitat, en el marc de les seves competències, garanteix als casals catalans, a les federacions i a les confederacions oficialment reconeguts d'acord amb aquesta Llei les prestacions següents:

a) L'accés a la informació de les disposicions i les resolucions que adoptin el Govern i el Parlament de Catalunya en les matèries específicament reconegudes d'interès per a les agrupacions i els centres catalans d'arreu del món, d'acord amb llurs respectius estatuts. A les entitats que ho hagin sol·licitat prèviament, els ha d'ésser tramès gratuïtament el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, el Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya i les diferents publicacions del Departament de la Presidència de la Generalitat.

b) La participació en les distintes formes de manifestació de la realitat nacional de Catalunya, en qualsevol àmbit, i la contribució a la seva projecció exterior.

c) El mateix tracte que l'atorgat a les entitats establertes en el territori de Catalunya pel que fa a l'accés al seu patrimoni cultural, particularment mitjançant la recepció regular de fons bibliogràfics, audiovisuals, informàtics i didàctics.

- d) La igualtat de condicions amb les entitats domiciliades en territori català a l'hora de beneficiar-se de l'acció de govern de la Generalitat.
- e) La sol·licitud d'ajuda econòmica i l'assistència tècnica de la Generalitat per a les activitats de promoció de la cultura catalana organitzades pels casals, la informació relativa a l'activitat del Consell Social de la Llengua Catalana, del Consorci per a la Promoció Exterior de la Cultura (Copec) i del Consorci de Promoció Comercial de Catalunya (Copca), l'organització de cursos de llengua i cultura catalanes, i l'accés al certificat internacional de català.
- f) La participació en programes, missions, delegacions i qualsevol altra mena d'iniciatives organitzades per la Generalitat en l'àmbit territorial on els casals estiguin establerts. Sempre que s'adeqüi a la naturalesa de l'activitat, la Generalitat ha d'aprofitar l'estructura associativa formada per la xarxa de casals.
- g) La possibilitat de signar, entre la Generalitat i els casals catalans, convenis de col·laboració per a la prestació de certs serveis o per a l'exercici de les funcions o les representacions que els siguin delegades.
- h) L'assessorament i la informació en matèria social, econòmica i laboral de Catalunya, especialment pel que fa a l'atenció social i l'assistència sanitària.
- i) La possibilitat de disposar d'un fons editorial, audiovisual i informàtic bàsic, amb l'equipament tècnic indispensable, d'accedir a un servei informàtic de teletext interactiu sostingut per la Generalitat i destinat als casals, i de beneficiar-se de la Universitat Oberta de Catalunya, per a facilitar a llurs membres i al país de residència el coneixement de la llengua, la cultura i la realitat catalanes.
- j) La col·laboració recíproca dels mitjans de comunicació de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió (CCRTV) en activitats de difusió de la situació de les comunitats catalanes i llurs entitats i iniciatives.
- k) La possibilitat d'ésser escoltats pel Govern de la Generalitat, mitjançant el Consell de les Comunitats Catalanes, i d'assistir al Congrés de Casals Catalans.
- l) El dret a la presència de representants de les comunitats catalanes en els consells, els instituts i els organismes de la Generalitat relacionats amb llur activitat.

Article 10

Els casals catalans poden rebre els ajuts financers o de qualsevol altra mena que la Generalitat estableixi per al compliment dels objectius d'aquesta Llei.

Article 11

1. El Govern de la Generalitat, d'acord amb les disponibilitats pressupostàries i en el marc dels objectius d'aquesta Llei, ha de donar suport als casals catalans i a llurs federacions i confederacions, especialment, per a contribuir a:

- a) Elaborar projectes concrets que siguin indispensables per al desenvolupament de les activitats dels casals, els centres, les agrupacions catalanes o les federacions i les confederacions d'aquestes, d'acord amb els objectius d'aquesta Llei.
- b) Inventariar, catalogar, restaurar i difondre el patrimoni bibliogràfic, fotogràfic, documental i artístic dels casals catalans.
- c) Promoure les activitats o els programes relacionats amb Catalunya que duguin

a terme els casals catalans o llurs federacions o confederacions.

d) Potenciar la realització de cursos i conferències sobre la cultura i la realitat catalanes en universitats o institucions culturals dels territoris on hi ha comunitats catalanes establertes, amb l'objectiu de crear-hi un certificat d'estudis catalans.

e) Organitzar, coordinar o participar en campanyes o en iniciatives diverses de solidaritat amb les comunitats catalanes establertes en territoris amb una situació socioeconòmica caracteritzada per l'existència de necessitats bàsiques evidents per a llurs membres.

2. A l'hora d'establir el suport institucional que ha d'atorgar, en cada cas, el Govern català, aquest ha de tenir en compte, necessàriament, el conjunt de factors que incideixen en l'activitat regular dels casals catalans, com ara la llunyania geogràfica en relació amb Catalunya, les possibilitats reals d'actuació i d'incidència de cadascuna de les entitats, les condicions socials, econòmiques, polítiques i culturals existents en els països d'assentament de les distintes comunitats i el grau de dificultats a l'hora d'exercir llur tasca.

Títol III

Dels membres de les comunitats catalanes

Article 12

Els membres de les comunitats catalanes de l'exterior, per mitjà de llurs entitats, gaudeixen dels serveis següents:

a) L'accés al patrimoni cultural català, i, concretament, a les biblioteques, als arxius, als museus i altres recursos i als béns culturals i les institucions de difusió cultural, en les mateixes condicions que els ciutadans i les ciutadanes residents a Catalunya.

b) L'accés als serveis de caràcter social, lúdic i esportiu, de titularitat o de gestió de la Generalitat, especialment els destinats a la joventut o a la tercera edat, en les mateixes condicions que les persones residents a Catalunya.

c) El coneixement i l'estudi de la llengua i la cultura catalanes. A aquests efectes, dins les disponibilitats pressupostàries, el Govern de la Generalitat ha de facilitar els recursos adequats per a l'organització de cursos de llengua, història i cultura catalanes.

d) La col·laboració en l'impuls de les activitats culturals i els espectacles orientats a preservar i fomentar la llengua i la cultura catalanes.

e) La informació sobre la realitat social bàsica catalana, mitjançant la publicació de premsa destinada a persones i entitats establertes fora de Catalunya, i el seguiment regular de les emissions radiofòniques i televisives de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió.

f) Les informacions i les gestions necessàries per al reconeixement dels drets en l'àmbit de la seguretat social i l'acció social a Catalunya.

g) El dret a disposar d'una credencial o un carnet expedit per la Generalitat que n'acrediti la pertinença a una entitat de les comunitats catalanes de l'exterior, d'acord amb les criteris d'homologació que s'estableixin per reglament.

Article 13

El Govern de la Generalitat, per tal de fer partícips els membres de les comunitats catalanes de la realitat de Catalunya, ha de col·laborar amb els casals catalans per tal de facilitar l'organització de les prestacions dels serveis següents:

- a) La promoció d'intercanvis de caràcter educatiu, cultural i econòmic, adreçats als membres de les comunitats catalanes, amb l'adopció de programes específics de viatges culturals, beques d'estudis, colònies de vacances i estades de coneixement o de retorn temporal a Catalunya, dels quals puguin beneficiar-se els membres de les comunitats catalanes, de manera especial, segons el caràcter de la iniciativa, els més joves i els residents de més edat.
- b) El foment de l'organització d'activitats de caràcter didàctic i divulgatiu, cursos i programes audiovisuals i informàtics que facilitin el coneixement, entre els membres de les comunitats catalanes, de la cultura, la història, l'economia i la realitat catalanes.
- c) La convocatòria pública d'ajudes per al foment de la cultura i l'economia catalanes.
- d) L'assessorament tècnic i jurídic respecte a la possible homologació i la convalidació de títols i d'estudis oficials universitaris o no universitaris del país que correspongui amb els títols i els estudis oficials de l'Estat espanyol, d'acord amb la normativa vigent, i respecte a altres títols que puguin correspondre a títols propis de les universitats catalanes.
- e) L'assessorament tècnic i jurídic, quan sigui requerit per a fer-ho, en cas de creació d'empreses a Catalunya.

Article 14

1. Les persones a què es refereix l'article 4.a i b que retornen a Catalunya i compleixen els altres requisits exigits en els programes corresponents poden accedir als diferents tipus de serveis sanitaris, de serveis socials i d'assistència social i a les convocatòries d'habitatge social determinats per la legislació catalana, en les condicions que es determinin per reglament.
2. En el cas que es tracti d'atendre persones especialment desprotegides per raons de caire socioeconòmic, d'edat o de salut, les convocatòries d'adjudicació d'habitatges socials o de prestacions d'assistència social poden establir les condicions de persones retornades sense recursos com un element de valoració en els barems d'accés a aquestes.

Títol IV

Dels òrgans de relació amb les comunitats catalanes de l'exterior

Article 15

Es crea el Consell de les Comunitats Catalanes com a òrgan assessor i col·legiat de consulta i participació externa dels casals, les agrupacions i els centres catalans d'arreu del món, amb les funcions i la composició establertes per aquesta Llei.

Article 16

El Consell de les Comunitats Catalanes té les funcions següents:

- a) Assessorar el Govern de la Generalitat sobre les línies generals, els objectius i les iniciatives específiques que desenvolupi el Govern de la Generalitat en les seves relacions amb les comunitats catalanes de l'exterior.

b) Elaborar informes sobre l'estat, la situació i l'evolució de les relacions entre els casals, les agrupacions o els centres catalans d'arreu del món i Catalunya.

c) Fomentar les relacions entre els casals catalans d'arreu del món, entre ells mateixos i amb Catalunya i les seves institucions.

d) Qualsevol altra que li sigui atribuïda per l'ordenament jurídic.

Article 17

1. El Consell de les Comunitats Catalanes té la composició següent:

a) El president de la Generalitat, que el presideix i que pot delegar aquesta presidència en el conseller de la Presidència o en el vicepresident del Consell.

b) El comissionat per a Actuacions Exteriors, que n'és el vicepresident.

c) Un representant de cada un dels departaments de la Presidència, de Governació, d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Cultura, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, de Treball, de Justícia, d'Indústria, Comerç i Turisme i de Benestar Social.

d) Un representant del Consorci de Promoció Comercial de Catalunya (Copca) i un representant del Consorci per a la Promoció Exterior de la Cultura (Copec).

e) Onze vocals en representació de les diferents comunitats catalanes d'arreu del món, els quals s'han de distribuir de la manera següent: cinc vocals en representació dels centres situats a Amèrica, quatre en representació dels d'Europa, un en representació dels d'Àfrica i Àsia, i un en representació dels d'Oceania.

f) Un representant de cadascun dels grups parlamentaris del Parlament de Catalunya.

g) Un representant de l'Institut d'Estudis Catalans.

h) Un representant de la Institució de les Lletres Catalanes.

i) Un representant de la Universitat Oberta de Catalunya.

2. Actua com a secretari del Consell de les Comunitats Catalanes el responsable dels casals catalans del Comissionat per a Actuacions Exteriors.

3. Els membres del Consell són nomenats i separats pel president del Consell, a proposta de les respectives entitats amb dret a ésser-hi representades. Amb aquesta finalitat, les comunitats catalanes que es considerin representatives per a formar part del Consell han de presentar llurs candidatures al Comissionat per a Actuacions Exteriors.

Article 18

1. Un cop constituït el Consell de les Comunitats Catalanes, el mandat dels seus membres ha d'ésser de tres anys, renovable per períodes d'igual durada, llevat dels que ho siguin per raó del càrrec.

2. El Consell de les Comunitats Catalanes s'ha de reunir en sessió ordinària, almenys una vegada l'any. No obstant això, el president pot convocar els membres del Consell per a fer una reunió extraordinària, sempre que ho estimi necessari o convenient i, en tot cas, a petició d'un nombre de vocals del Consell que representin la majoria absoluta de membres.

Article 19

Per tal de promoure les relacions i la col·laboració entre les comunitats catalanes de l'exterior i llurs entitats, i les federacions i les confederacions de casals i les institucions catalanes, s'ha de fer, cada quatre anys, la Trobada de Casals Catalans d'arreu del món.

Article 20

Tenen el dret d'assistir a la Trobada de Casals Catalans amb caràcter quadriennal, com a membres de ple dret:

- a) Els membres i els antics membres del Consell de les Comunitats Catalanes.
- b) Les persones que hagin presidit la Generalitat o el Parlament de Catalunya.
- c) Un membre de cadascun dels grups parlamentaris del Parlament de Catalunya.
- d) Dos membres de cadascuna de les entitats inscrites oficialment en el Registre de Casals de la Generalitat de Catalunya.
- e) Les personalitats o els representants d'institucions vinculades a les comunitats catalanes de l'exterior que hi han estat expressament convidats pel Consell de les Comunitats Catalanes.

Article 21

La Trobada de Casals Catalans es clou amb l'aprovació d'un document de conclusions, del qual s'ha de donar compte al Consell de les Comunitats Catalanes, perquè el Govern el tingui en consideració a l'hora d'elaborar i aprovar un pla d'actuacions.

Títol V

Dels acords de cooperació i els tractats internacionals

Article 22

La Generalitat pot establir acords de cooperació, o bé convenis, amb els governs autònoms d'altres nacionalitats o regions, de conformitat amb el que estableix l'article 27 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, amb l'objectiu d'assessorar i assistir els membres de les comunitats catalanes.

Article 23

La Generalitat ha de vetllar davant les autoritats pertinents per tal d'arribar als acords que garanteixin l'ensenyament de la llengua catalana i en català a les escoles europees, per a l'educació dels fills i les filles del funcionariat internacional en les institucions i els organismes de la Unió Europea, amb la finalitat de garantir aquest dret als infants descendents del personal eurofuncionari català, i també arreu on ho demanin les comunitats.

Article 24

La Generalitat pot sol·licitar al Govern espanyol que faci i presenti, si escau, a les Corts Generals, per a llur autorització, els tractats o els convenis que permetin l'establiment de relacions culturals amb altres estats, per tal de salvaguardar la cultura catalana i, particularment, la llengua catalana a l'exterior, d'acord amb l'article 27 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

Article 25

La Generalitat pot sol·licitar al Govern espanyol la celebració de tractats internacionals amb altres estats on hi hagi comunitats catalanes establertes, amb l'objectiu de donar-los l'assistència necessària, evitar la pèrdua o l'afebliment de

llur vinculació amb Catalunya i, si s'escau, facilitar-los el dret al retorn.

Article 26

La Generalitat ha de sol·licitar, si escau, la col·laboració del Govern de l'Estat per a elaborar i actualitzar un cens dels catalans residents a l'exterior amb la mateixa periodicitat que regeix per al padró municipal d'habitants.

Disposicions addicionals

Primera

Tots els efectes econòmics que deriven de l'aplicació d'aquesta Llei no tenen conseqüències econòmiques fins al cap d'un any de l'entrada en vigor.

Segona

Es faculden el Govern i, en allò que correspongui, el conseller competent per raó de la matèria per a fer el desplegament reglamentari d'aquesta Llei.

Disposició derogatòria

Es deroguen totes les disposicions de rang igual o bé inferior a aquesta Llei en allò que s'oposi al que aquesta estableix.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 27 de desembre de 1996

Jordi Pujol

President de la Generalitat de Catalunya